

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวารสารกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความผูกพันต่อองค์การ
นำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ
2. แนวคิด ความสำคัญและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความผูกพันต่อองค์การ

2.1 ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ

Kanter (1968) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ความเต็มใจที่บุคคลยินดี ที่จะทุ่มเทกำลังกายและความจงรักภักดีให้แก่ระบบสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

Sheldon (1971) ให้ความเห็นว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นทัศนคติ หรือความรู้สึกที่ สมาชิกมีต่อองค์การ เป็นการประเมินองค์การในทางบวก ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันระหว่างบุคคลนี้กับองค์การและเป็นความตั้งใจที่จะทำงานให้องค์การบรรลุเป้าหมาย

Buchanan (1974) ให้นิยามความผูกพันต่อองค์การไว้ว่าหมายถึง

1. การระบุตนเองเข้ากับองค์การ (Identification with) ด้วยความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน และยอมรับในค่านิยมและวัตถุประสงค์ขององค์การ และถือเสมอหนึ่งว่าเป็นของตนเองเช่นกัน
2. การเข้ามายี่ส่วนเกี่ยวพันในองค์การ (Involvement) โดยการเข้ามายี่ส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่

3. ความจงรักภักดิ์ต่อองค์การ (Loyalty) รู้สึกผูกพันต่อองค์การ

Marsh and Mannari (1977) ได้ให้ความหมาย ของความผูกพันต่อองค์การ คือ ความรู้สึก ของรักภักดิ์ (Loyalty) ของสมาชิกต่อองค์การและมีทัศนคติในทางที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายขององค์การ

Steers (1977) ให้ความเห็นว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกของสมาชิกว่า เป็นส่วนหนึ่งขององค์การอย่างแน่นแฟ้นลึกซึ้ง มีความเต็มใจเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่องาน และประโยชน์ที่จะเป็นสมาชิกขององค์การนั้นตลอดไป

Eisenberger and others(1990) ชี้ว่าความผูกพันขององค์การ เป็นทัศนคติซึ่งแสดงถึงความรู้สึกร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันกับองค์การเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการที่บุคคลรับรู้ถึงการเกื้อหนุนสนับสนุนขององค์การ กับผลที่ตามมา คือ ความอุตสาหะของสมาชิก และความเต็มใจที่จะทุ่มเททำงานเพื่้องค์การ

Brewer (1996) ให้นิยามความผูกพันต่อองค์การ หมายถึงความเข้มแข็งของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Identification) และความเกี่ยวพัน (Involvement) ของบุคคลกับองค์การบางแห่ง

2.2 แนวความคิด ความสำคัญและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ

จากนิยามหรือคำจำกัดความของคำว่า “ความผูกพันต่อองค์การ” ที่กล่าวมาแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่า นักวิชาการได้มองความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกันออกไป ซึ่ง Allen และ Meyer อ้างใน (อนันต์ชัย คงจันทร์, 2529) ได้สรุปแนวความคิดเรื่องความผูกพันต่อองค์การได้เป็น 3 พวกใหญ่ๆ ดังนี้

1. แนวความคิดทางด้านทัศนคติ แนวความคิดนี้เป็นแนวความคิดที่ได้รับความสนใจในการศึกษามากกว่าแบบอื่นๆ กลุ่มนักวิชาการที่สนับสนุนแนวความคิดนี้ จะมองความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความรู้สึกของบุคคล ที่รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ตลอดจนมีความเต็มใจที่จะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

2. แนวความคิดทางด้านพฤติกรรม แนวความคิดนี้จะเน้นทางด้านพฤติกรรมที่แสดงออกของสมาชิกในองค์การนั้น โดยมองว่าความผูกพันต่อองค์การจะอكمมาในรูปของความสำำเสນอของพฤติกรรม เมื่อคนที่มีความผูกพันต่อองค์การ ก็จะมีการแสดงออกในรูปพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง หรือคงเด่นคงจำในการทำงาน เช่น ไม่โยกข้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน การที่คนผูกพันต่อองค์การ และพยายามที่จะรักษาสมาชิกภาพไว้โดยไม่โยกข้ายไปไหน ก็เนื่องมาจากได้เปรียบที่อยู่กับคนเดียว ถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้น หากละทิ้งสภาพของสมาชิก หรือลาออกจากองค์การไป ซึ่งผลเสียนี้จะถูกพิจารณาในลักษณะของผลประโยชน์ที่จะสูญเสียไป เช่น บำเหน็จบำนาญ ทฤษฎีที่มีชื่อเดียวกันและจัดว่าเป็นพื้นฐานของแนวคิดนี้คือ ทฤษฎี Side-bet ของ Howard S. Becker (1960) ซึ่งสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีว่า คือ การพิจารณาความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นผลมาจากการที่คนเปรียบเทียบชั้นนำมากกว่า ถ้าหากขาดออกจากองค์การไป เขาจะสูญเสียอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการที่คน ๆ หนึ่งเข้ามารажงานหรือเป็นสมาชิกขององค์การยิ่งนานเท่าไร ก็เหมือนกับเขา

ลงทุนอยู่ในองค์การนั้นมากขึ้นเท่านั้น ลักษณะนี้เรียกว่า “Side-bet” ความผูกพันก็จะทวีตามระยะเวลา และยกต่อการที่จะละทิ้งจากองค์การไป เพราะหมายถึงประโยชน์ที่จะเสียไปมากขึ้น

3. แนวความคิดทางด้านที่เกี่ยวกับความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม แนวคิดนี้มองความผูกพันขององค์การว่าเป็นความจริงก็ต้อง แต่เต็มใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การ ซึ่งเป็นผลมาจากการบรรทัดฐานขององค์การและสังคม บุคคลจึงรู้สึกว่า เมื่อเข้ามายืนเป็นสมาชิกขององค์การก็จะต้องมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะนั้นคือ ความผูกพันและความหมายสมที่จะทำเป็นหน้าที่ หรือพันธะผูกพันที่สมาชิกจะต้องมีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ

สรุปแนวความคิดทั้ง 3 แนวได้ว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับองค์การ ถ้าคนเรายังมีความผูกพันต่อองค์การสูงมากยิ่งขึ้นเท่าไร แนวโน้มที่จะลาออกหรือละทิ้งไปก็น้อยลงเท่านั้น แต่ย่างไรก็ตามสาเหตุของความผูกพันต่อองค์การในทั้ง 3 แนวความคิดนี้ก็แตกต่างกันออกໄไป โดยแนวความคิดแรกทางด้านทัศนคติจะมองว่าคนไม่ลาออกไปไหน เพราะเขามีความปรารถนาหรือความต้องการที่จะอยู่กับองค์การ แนวความคิดที่สองในด้านพฤติกรรมนั้นมองว่า คนอยู่กับองค์การเพราะเขารับใช้เป็นต้องอยู่ มีภาระน้ำหนาจะสูญเสียผลประโยชน์หลายอย่างที่เขาจะได้รับจากการลงทุนของเข้าไป ส่วนแนวความคิดที่สามมองว่า ความผูกพันต่อองค์การและการที่เขานำไปไม่ลาออกไปไหน เพราะเขาก็คิดว่าเขาควรจะอยู่เพื่อทำในสิ่งที่ควรจะทำ ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องและเหมาะสมทางสังคม

ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ ความผูกพันต่อองค์การ นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความอยู่รอด และความมีประสิทธิผลขององค์การ กล่าวคือ องค์การจะต้องมีความสามารถในการสร้าง และความผูกพันให้เกิดขึ้นกับสมาชิกแต่ละคนในองค์การ เพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรด้านบุคคลที่มีคุณภาพ

สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญยิ่งต่อองค์การในประเด็นดังต่อไปนี้
(จาวนิ วงศ์คำแน่น , 2537)

1. ความผูกพันต่อองค์การ สามารถใช้ทำงานอย่างอัตราการเข้า-ออก งานงานได้ดีกว่าความพึงพอใจจากงาน ทั้งนี้เพราะความผูกพันต่อองค์การเป็นแนวความคิดที่มีลักษณะครอบคลุมมากกว่า และค่อนข้างจะมีเสถียรภาพมากกว่า ความพึงพอใจในงาน

2. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นแรงผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การสามารถทำงานได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากเกิดความรู้สึกในความเป็นเจ้าขององค์การร่วมกัน

3. ความผูกพันต่อองค์การ จะเป็นตัวเรื่องประสานระหว่างความต้องการของบุคคลใน

องค์การกับเป้าหมายขององค์การ เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

4. มีส่วนเสริมสร้างความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การช่วยลดความควบคุมจากภายนอก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สมาชิกในองค์กรมีความรักและความผูกพันต่อองค์การของตน ผลของความผูกพันต่อองค์การ (Outcome of Organization Commitment) ต่อพัฒนาระบบในองค์การ มีดังนี้

1. ความผูกพันต่องาน พนักงานที่มีความรู้สึกผูกพันอย่างแท้จริงต่อเป้าหมาย และค่านิยมขององค์กรมีแนวโน้มจะมีส่วนร่วมในงานและมีความผูกพันต่องานสูง เพราะเห็นว่างานคือหนทางซึ่งตนจะสามารถทำประযุชน์กับองค์การให้บรรลุถึงเป้าหมายได้สำเร็จ (March and Simon, 1958,)

2. ความคงอยู่ของสมาชิกภาพ พนักงานที่มีความรู้สึกผูกพันต่อองค์การสูง มักจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะยังคงอยู่กับองค์การต่อไป เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายซึ่งตนเองเลื่อมใสและศรัทธา และไม่มีความต้องการที่จะโยกย้ายเปลี่ยนไปทำงานกับองค์กรอื่น (Koch and Steers, 1976 ; Porter, Steer, Mowday and Boulian, 1974)

3. ความทุ่มเทให้กับงานพนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การ มีแนวโน้มที่จะเต็มใจใช้ความพยายามในการทำงานให้กับองค์การ อันส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับคีเนียนอ่อน (จาภูมิ วงศ์คำแน่น, 2537)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ เดิมการศึกษาถึงเรื่องความผูกพันต่อองค์การ จะมุ่งความสำคัญไปในการที่จะอธิบายถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การ (antecedent) และผลที่เกิดตามมาหลังจากสมาชิกในองค์กรมีความผูกพันต่อองค์การ (outcome) ในด้านปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การนั้น ได้มีผู้สนใจศึกษามาก เริ่มจากการพิจารณาความผูกพันต่อองค์การในลักษณะของการแลกเปลี่ยน หรือ reward-cost notions ของ ไฮเมน บาร์นาร์ด และ โกลเด้นอร์ (Homans, Barnard & Gouldner, Quoted in Hrebiniak and Alutto, 1972.) ซึ่งเน้นในรูปของการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลกับองค์การ หากบุคคลมีความพึงพอใจกับการแลกเปลี่ยนก็จะยิ่งมีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มมากขึ้น

ต่อมา เบคเกอร์ (Becker, 1960) ได้ใช้พื้นฐานเกี่ยวกับรูปแบบการแลกเปลี่ยนอย่างง่าย (Simple Exchange Paradigm) ในการสร้างทฤษฎี Side-bets ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎีนี้คือ การพิจารณาความผูกพันต่อองค์กรว่าเป็นผลมาจากการที่คนเราเบรเยินเทียบหัวหน้ากว่า ลักษณะการทำงานในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะก่อให้เกิดการลงทุน ซึ่งอาจจะปรากฏในรูปของเวลา กำลังกาย

กำลังสติปัญญาที่ต้องเสียไป ถ้าหากเราลาออกจากไปก็เท่ากับการลงทุน แรงกาย แรงใจ และสติปัญญาไปโดยได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า เพราะการลาออกไปทำงานกับองค์การอื่น เมื่อไหร่เริ่มต้นใหม่บุคคลซึ่งทำงานกับองค์การใดแล้ว ย่อมหวังที่จะได้รับผลตอบแทนจากองค์การนั้น ในระยะเวลา เช่น บำเหน็จบำนาญ และตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่สูงขึ้น ที่นอกเหนือไปจากค่าตอบแทนรายเดือนปกติ

พระพุทธเจ้าสอนว่า การที่คนได้ทำงานหรือเป็นสมาชิกขององค์การยิ่งนานเท่าไรจะยิ่งเป็นการลงทุนสะสมไปเรื่อยๆ ก็จะเป็นการยากที่จะตัดสินใจลาออกจากองค์การนั้น เพราะเขาค่านึงถึงการสูญเสียเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ

Buchanan(1974) ได้แบ่งปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ (Antecedents of Organizational Commitment) ออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน สถานภาพสมรส ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การ อาทิเช่น สมาชิกที่มีอายุมากเท่าไร ก็จะมีความผูกพันต่อองค์การมากขึ้นเท่านั้น

2. ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะของงาน (Role – related Characteristics Factors) โดยมีตัวแปรอย่างที่เป็นลักษณะของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ลักษณะงานที่ท้าทาย การมีส่วนร่วมในการทำงาน การมีโอกาสก้าวหน้า ความมีอิสรภาพในการทำงาน จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

3. ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะขององค์การ (Organizational Factors) มีตัวแปรอย่างหลักตัวที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ เช่น ลักษณะการกระจายอำนาจในองค์การ ความสำคัญของหน้าที่งานของตนต่อองค์การหรือเพื่อนร่วมงาน ความชัดเจนของกฎข้อบังคับ ขั้นตอนต่างๆ ในการทำงาน ความเป็นเข้าของกิจการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำ

4. ปัจจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงาน (Work Experiences Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนว่ามีความรับรู้ต่อการปฏิบัติงานในองค์การอย่างไรบ้าง ในลักษณะดังต่อไปนี้ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อหน่วยงานความรู้สึกว่าหน่วยงานมีความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจต่อผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กรทั้งสิ้น

สเตียร์ (Steers, 1977) ได้แบ่งองค์ประกอบของปัจจัยที่กำหนดความผูกพันต่อองค์กรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน (Personal Characteristic) ลักษณะงาน (Job

Characteristic) ประสบการณ์ในงาน (Work Experiences) และได้นำเสนอแบบจำลองเพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ปัจจัยกำหนดความผูกพันต่อองค์การ (Antecedents of Commitment)
2. ลักษณะของความผูกพันต่อองค์การ (Commitment)
3. ผลที่ตามมาของความผูกพันต่อองค์การ (Outcomes of Commitment)

อัลเลน และ เมเยอร์ (Allen and Meyer, 1990.) ได้เสนอรูปแบบของความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

1. ความผูกพันด้านจิตใจ (Affective Commitment - AC) หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกผูกพันของพนักงาน หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีส่วนร่วมของพนักงานในองค์การ ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน (Personal Characteristics) ลักษณะงาน (Job Characteristics) ประสบการณ์ในงาน (Work Experiences) คุณลักษณะของโครงสร้าง (Structural Characteristics)

2. ความผูกพันด้านการคงอยู่ (Continuance Commitment – CC) หมายถึง ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการจ่ายค่าตอบแทนแลกเปลี่ยนกับการคงอยู่ในองค์กรของพนักงาน พนวจประกอบด้วย อายุ (Age) สถานภาพของตำแหน่งงาน (Tenure) ความพึงพอใจในอาชีพ (Career Satisfaction) ความตั้งใจที่จะลาออกจากองค์กร (Intent to leave)

3. ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน (Normative Commitment – NC) หมายถึง ภาระผูกพัน หรือหน้าที่ที่พนักงานได้รับการปลูกฝังว่า พวคเข้าควรจะอยู่ในองค์การเป็นเรื่องของความดีมีพันธ์อย่างไม่เป็นทางการที่พนักงานรู้สึกว่า เขาควรจะอยู่ในองค์การ ประกอบด้วย ความผูกพันกับผู้ร่วมงาน (Coworker Commitment) ซึ่งประกอบด้วย มิติด้านจิตใจและปัทหสถาน (Affective and Normative Dimension) การพึ่งพาองค์กร (Organizational Dependability) การมีส่วนร่วมในการจัดการ (Participatory Management)

เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรของ อัลเลน และ เมเยอร์ (Allen and Meyer, 1990) ได้ให้ความกระจางชัดในการประเมินระดับความรู้สึกผูกพันของแต่ละคน ตลอดจนมีการสรุปประเด็นเกี่ยวกับความผูกพันไว้ค่อนข้างครอบคลุม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเลือกใช้แนวคิดตลอดจนตัวแปรที่ใช้ในการจัดความผูกพันต่อองค์กรของ อัลเลน และ เมเยอร์มาเป็นแนวทางในการศึกษานี้

2.3 งานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องความผูกพันต่อองค์การ

ชูรี เพ็ชรัตน์ (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารแบบได้มีส่วนร่วมกับความพึงพอใจในงาน พนบฯ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความพึงพอใจในงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร การให้ความสำคัญ และความมีอิสระในการทำงาน

นายอาทิตยา อ้วนผึ้ง (2534) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยคัดสรรถี่เกี่ยวข้องกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของบุคลากรพยาบาลในงานพยาบาลอาชุรกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์พบว่า (1) บุคลากรมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับสูงและรายได้แต่ละด้าน คือ ด้านความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การ ด้านความเต็มใจทุ่มเทและพยายามอย่างมากเพื่อผลประโยชน์ขององค์การ และด้านความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะดำรงการเป็นสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับสูง อันเดียวกัน (2) ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่มีความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในแง่ของความมั่นคงที่มีต่ออาชีพ สัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (3) ปัจจัยด้านลักษณะงาน และปัจจัยด้านประสบการณ์จากการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

ศิริพงศ์ อินทร์ (2541) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทัศนคติต่อร่างวัด และความผูกพันต่อองค์การ : กรณีศึกษานริยพัฒนาแห่งหนึ่ง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1004 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ การทดสอบ ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบที่เพียร์สัน และการวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคุณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศและอายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับการศึกษา และระดับงานไม่ มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ ทัศนคติต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความผูกพันต่อองค์การ การวิเคราะห์การทดสอบโดยพหุคุณแบบขั้นตอน พนบฯ ตัวแปรที่มีอิทธิพล 強くในการพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน ได้แก่ ทัศนคติต่อร่างวัด อายุ และอายุงาน สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 53.58

จารุณี ธรรมนิตยกุล (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อ่านอาจของหัวหน้ากับความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การของผู้ใต้บังคับบัญชา พนบฯ จำนวน 6 จังหวัด เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรมากกว่าตัวพยากรณ์อื่นๆ และตัวแปรของลงมา คือ จำนวนความเชี่ยวชาญ ผู้นำที่ใช้อ่านอาจทั้ง 2 ประเภทนี้ จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสร้างศักดิ์ผูกพันต่อองค์การมากกว่าอ่านอาจประเภทอื่นๆ

อุทิศ เดชะพุต (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายในอาชีพ และความผูกพันต่อองค์การของพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การภาครัฐ และเอกชน พนว่า ลักษณะตัวนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุและอายุงาน ระดับการศึกษา และระดับงานมีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ

โสภิตา เพื่องทอง (2545) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของมูลนิธิโครงการหลวง พนว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการทำงาน คือ ปัจจัยค่านิยม ตัวตน ความมั่นคงในการทำงาน นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ตำแหน่งการงาน ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับบุคคลในแผนกอื่น ความสำเร็จของงาน ลักษณะงานที่ทำ และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

จัดทำโดย
ศิษย์เก่า
เชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved